

לאבא. הוא כבר מזמן רצה שאלמד
לשחות. הוא אמר שכל האנשים
חייבים לדעת לשחות, ובמיוחד
ילדים, כי הם גברים. ואיזה הוא
הגבר שיכול לטבוע במקרה של
טביעה של אנייה, או סתם, אם
סירה מתהפכת באגם?
והיום הגעתי במקום שלישי ועכשיו
אספר זאת לאבא. ומיהרתי לחזור

שלישי

ו. דרגונסקי

מבררכת שחיה חזרתי במצב רוח
מצוין. כל החשמליות מצאו חן בעיני
כי היו שקופות כאלה ואפשר היה
לראות מי נוסע בהן, כל מוכרות
גלידה חיבבתי, כי הן עליזות כאלה,
ושמחתי שברחוב לא חם ורוח
קלילה מלטפת את ראשי הרטוב.
ובמיוחד הייתי מרוצה מזה
שתפסתי מקום שלישי בשחייה
בסגנון פרפר ואוכל לספר זאת

"כך?" אמר "זה טוב מאוד!" הוא
שם את העיתון הצדה "בחור
לעניין!"
ידעתי שהוא ישמח. ומצב רוח שלי
נעשה עוד יותר טוב.
"ומי זכה במקום ראשון?" שאל
אבא.

הביתה וכשנכנסתי אמא שאלה:

"מה אתה זורח כל כך?"

ואמרתי:

"הייתה תחרות שחיה

היום."

ואבא שאל:

"איזו?"

"שחיה של עשרים

וחמישה מטר בסגנון פרפר."

ואבא אמר:

"ואיך היה?"

"מקום שלישי!" אמרתי.

אבא שמח מאוד.

עניתי:

"במקום ראשון היה בובקה. הוא
כבר מזמן יודע לשחות. לא היה לו
קשה..."

"טוב, אז בובקה!" אמר אבא "כן,
ומי תפש את המקום השני?"
"את המקום השני" אמרתי "תפס
איזה ילד ג'ינג'י, אינני יודע איך
קוראים לו. דומה לצפרדע, במיוחד
במים.."

"כלומר ואתה הגעת שלישי?" חייך
אבא ונעשה לי נעים מאוד "נו כן"
אמר "איך שלא יהיה והמקום

השלישי גם כן חשוב, מדליה ארד!
נו ומי נישאר במקום רביעי? מי
הרביעי?"

אמרתי:

"ברביעי לא היה אף אחד."

הוא השתומם מאוד:

"איך זה?"

אמרתי:

"כולנו תפשנו מקום שלישי, אני,
ומישיקה, וטולקה, וקימקה,
כולם-כולם. בובקה - ראשון, הג'ינג'י
- שני ואנו הנותרים, שמונה עשר
אנשים, תפסנו שלישי. כך אמר

המאמן!"
אבא אמר:
"אך, ככה זה.. הכל מובן!"
והוא שוב תקע את ראשו בעיתון.
ומשום מה כל מצב הרוח הטוב עבר
לי לגמרי.

